

[Oluf Johansen.]

over til andre. Derfor vil det være rimeligt, at Udvalget ved Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget faar Klarhed over, efter hvilke Retningslinier og i hvor stor Udstrækning de to Ministerier ønsker at give disse Fritagelser.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, som de har givet Lovforslaget. De Bemærkninger, der er fremsat, giver mig ikke Anledning til at sige mange Ord. Det er blevet sagt fra forskellig Side, at det Lovforslag, vi behandler her, drejer sig om en udpræget Bemyndigelseslov, og det er naturligvis rigtigt. Men jeg kan ikke se, hvordan man skal kunne opbygge en saadan Lovgivning paa anden Maade. Man kan ikke opregne alle de Tilfælde, der er Tale om, og man maa gøre sig klart, at skal der være Rimelighed i Tingene — og det skal der være —, maa naturligvis de forskellige Andragender gøres til Genstand for en individuel Behandling.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Stumph sagde, at der ikke er nogen Mulighed for Appel, men jeg kan ærlig talt ikke se, hvor og hvordan man skulde kunne indrette en saadan Appel. Jeg tror da heller ikke, det vil være nødvendigt.

Det er endvidere rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Stumph sagde, at en Del af dem, der kan blive Tale om, allerede har været paa Session og er udskrevet. Jeg har haft Henvendelser fra adskillige af disse, men netop fordi jeg var klar over, at vi blev nødt til at have en Lovgivning som den her foreslaaede, har jeg sagt til dem, der har henvendt sig til mig: søg Udsættelse! Det har de gjort, og det har de faaet, saa at deres Sag til sin Tid vil kunne behandles. Er der enkelte af dem, der allerede er udskrevet, som kan falde ind under Lovens Bestemmelser, vil de naturligvis blive hjemsendt.

Det ærede Medlem Hr. Stumph sagde videre, at der ikke i Lovforslaget var nogen Bestemmelse om, hvor længe de paagældende skulde have aftjent deres Værnepligt. Det er rigtigt. Men der er i Bemærkningerne til Lovforslaget dog sagt følgende:

„Der stilles ikke efter Lovforslaget noget Krav om, at Tjenesten i de fremmede Styrker skal have været af en vis Varighed, men det er dog ikke Tanken, at en ganske kortvarig Tjeneste, der ikke kan betragtes som en egentlig Militæruddannelse, skal kunne komme i Betragtning.“

Dermed er formentlig sagt det, der kan siges i en saadan Lov om den Ting.

Det ærede Medlem udtalte saa det fromme Ønske, at jeg, naar jeg skal behandle disse Andragender, skulde være i Solskins-humør. Det vil jeg nu ikke garantere, at jeg er; der kan være saa mange andre Ting, der paavirker Humøret, end de Ting, man lige staaer over for, men jeg tør love det ærede Medlem, at disse Andragender skal blive gjort til Genstand for en baade retsindig og rimelig Behandling, og saa vil vel ingen kunne kræve mere.

Det ærede Medlem Hr. Malchau omtalte Forholdene nu og under den sidste Verdenskrig og fremhævede de Forskelligheder, der findes. Naturligvis er der Forskelligheder, og derfor gaar det foreliggende Lovforslag ogsaa adskilligt videre end det, der gennemførtes i 1921.

Det ærede Medlem vilde hellere have, at der i § 1 skulde være sagt, at der var Tale om de Folk, der havde staaet i allierede Magters væbnede Styrker, og saa maa jeg forstaa ham saaledes, at man stort set skulde have nøjedes med det. Det vilde efter min Mening have været en Fejl. Der er adskillige Godtfolk, der har været tvunget til at aftjene deres Værnepligt i de tyske Styrker, som har et billigt Krav paa at blive behandlet paa samme Maade som dem, der har aftjent deres Værnepligt i allierede Styrker. Jeg har været stillet over for adskillige saadanne, dels Folk, som faldt ind under Indfødsretslovens § 2, dels ogsaa andre, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der vil være Grund til at yde adskillige af dem den samme Fritagelse, som ydes Folk, der har staaet i allierede Styrker. Derfor har vi ment at maatte give Lovforslaget den Ordlyd, det nu engang har faaet.

Saa var det ærede Medlem inde paa en Diskussion om Lovforslags Affattelse, om, hvad der skulde staa i Lovforslaget, og hvad der skulde staa i Bemærkningerne. Nu er det almindelig anerkendt, at man ikke kan tage alt muligt med i et Lovforslag, og at Bemærkningerne maa tjene til Uddybning af det. Det er ogsaa sket i dette Tilfælde. Jeg vilde saamænd ikke have haft noget særligt imod, at man, som det ærede Medlem ønskede, ogsaa havde nævnt Søfolk, men det at opregne visse bestemte Klasser medfører nu engang den Vanskelighed, at man derved næsten fastslaar, at andre Klasser er udelukket. Derimod kan man nok, som det er sket her for Søfolks Vedkommende, i Bemærkningerne til